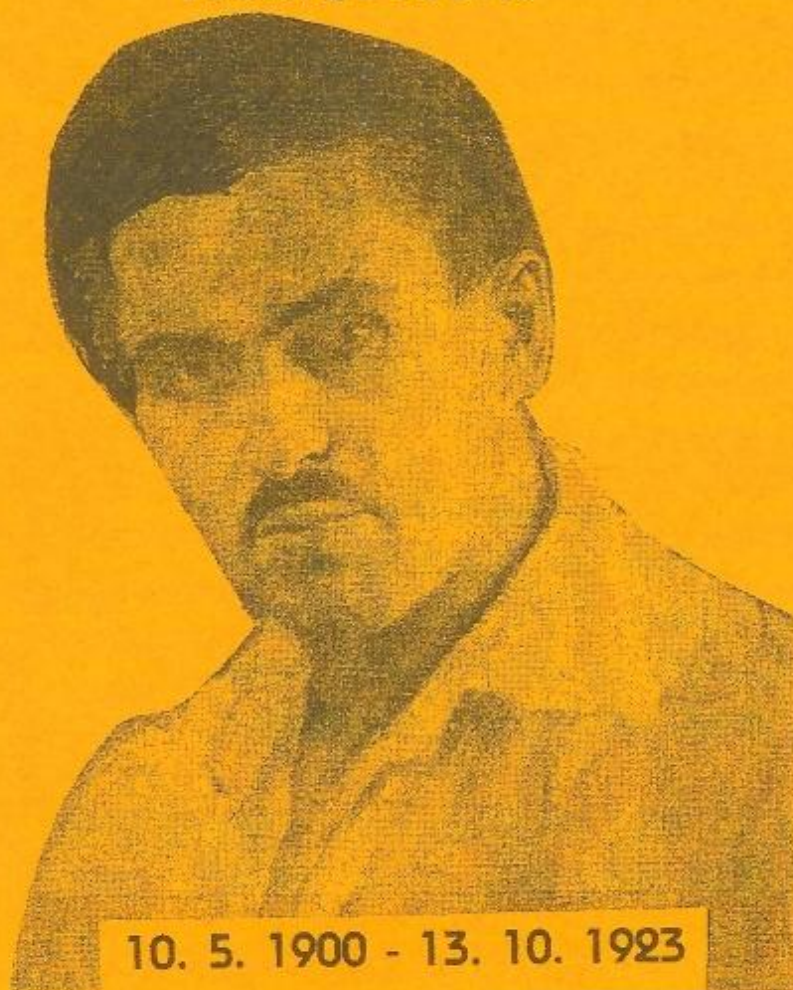

LADISLAV TRESKOŇ

*maliar a grafik
rodák z Petrovic*

L. Treskoň

VLASTIVEDNÝ SPRAVODAJCA

Ročník II.

rok 2001

číslo 1

VENUJEME

Pamiatke nášmu rodákovi Ladislavovi Treskoňovi, ktorý v umeleckej tvorbe, popri maliarstve, stal sa priekopníkom a spoluzakladateľom slovenskej grafiky.

Sme hrdí, že z lona našej malebnej podjavníckej dedinky Petrovice sa zrodila osobnosť schopná hlbokého psychologického ponoru do vnútra človeka a poznania prírody so zmyslom pre majstrovské zvýraznenie pôvabu maliarskym umením.

Dnešnou spomienkovou slávnosťou – venovanou slovenskému umelcovi, Ladislavovi Treskoňovi, s odhalením pamätnej tabule na jeho rodnom dome a nadväznou vernisážou výstavy reprodukcií z jeho plodnej výtvarnej tvorby – naprávame chyby z minulosti.

Je to náš skromný, ale srdečný prejav s veľkým predsavzatím, aby život a nesmrteľné dielo Ladislava Treskoňa stalo sa živým organizmom našej starobylej, ale neustále sa omladzujúcej a rozvíjajúcej obce Petrovice, ako i priblíženie nášho rodáka kultúrnej verejnosti.

Predložená útla brožúrka chce prispieť pre uchovanie pamäti na výtvarné diela nášho slávneho rodáka – umelca, Ladislava Treskoňa.

Za obecné zastupiteľstvo a občanov Petrovic

*Matúš Bryndziar
starosta obce Petrovice*

Rodná zem

Tri úcty
mal by človek
v pamäti nosiť,
ako vzácne perly.

Tá prvá
rodičom patrí
pamiatku na nich
srdcom objímať.

Tá druhá
nech slnečným lúčom
zohrieva ruky,
ktoré ho pri Krste Svätom
držali.

A keď súmrak objíme
môj posledný deň,
keď moje túžby
premenia sa
na krátky sen
a kosti moje
do hrobu vložia,
vtedy perinu jemnú
za kamenistú,
rodnú zem
vymením –
za zem
vždy rodných
P e t r o v í c.

Paralela

Výrok známeho rímskeho filozofa, básnika, spisovateľa a politika L. A. Senecu **VITA BREVIS EST, LONGA ARS – ŽIVOT JE KRÁTKY, UMENIE DLHÉ** v úplnosti a pravdivo poukazuje na životný osud a umelecký prejav Ladislava Treskoňa. Dokumentuje, čo za krátky život sa mladý talentovaný umelec vedel a stihol naučiť, čo všetko premyslel, ako hlboko vnikol a ovládal problematiku a podstatu umenia a zanechať svoje jedinečné výtvarné diela kultúrnej hodnoty, ako prejav národnej hrdosti a odkaz pre nastávajúce generácie.

Cesty dospievania a poznávania

Ladislav Treskoň narodil sa 10. mája 1900, ako najstarší potomok národne uvedomelého notára v rázovitej slovenskej dedinke pod Javorníkmi, v Petroviciach. Jeho súrodencami boli sestry Vilma, Elena a Janka.

Už od malička na vnímavého Ladislava citovo pôsobilo dedinské prostredie, bezprostrednosť malebnej prírody a nadväzne i malomeštiacke pomery z neďalekého mesta, Veľkej Bytče, kde vychodil Obecnú školu. Jeho rodičia svojim národným uvedomením pôsobili na vlasteneckú výchovu, vplývali na cibrenie mysle a modelovanie charakteru, umožnili rozvíjať kresliarsky talent, čo predurčovalo nastávajúcu aktivitu ich syna Ladislava. Vplyv prostredia s usmerňovaním rodičovskej výchovy stvárňovali mladého Ladislava k samostatnosti a

zodpovednosti k učeniu, k pracovitosti a najmä k svojej láske k ceruzke a papieru.

Prest'ahovanie sa rodiny Treskoňovcov do neďalekého Štiavnika na vnímavého Ladislava zapôsobilo ďalšie poznávanie a nachádzanie prostých motívov, ktoré trvalo absorboval ako metaforu vznešených vlastností i s biedou slovenskej dediny utláčanej národne a vykorisťovanej sociálne. Život v Petroviciach a v Štiavniku znamenal pre výtvarnú tvorbu v nastávajúcom období i precítené a prežívané námety folkloristicky pestré, ale súbežne vyhybajúce sa konvenčnému prejavu. Dedinské a prírodné prostredie podjavorníkov ovplyvnilo jeho nastávajúcu tvorbu realistického maliarskeho prejavu a vnieslo iskru boja za základné sociálne, národné, politické a kultúrne právo nášho ľudu v rokoch jeho poroby v otrockých okovách Rakúsko-uhorskej monarchie – žalára národov.

Pre Ladislava nastalo osemročné obdobie gymnáziálneho štúdia v Trenčíne. Využíval plne možnosť rozvíjať svoje kresliarske nadanie, čo neuniklo pozornosti profesora kreslenia, Antona Muszkalaya, pod ktorého vedením sa záľuba zmenila za cieľ a rozhodla o životnom povolaní nastávajúceho profesionálneho umelca. Súbežne sa Ladislav intenzívne zapájal ako predseda do samovzdelávacieho krúžku, kde získal organizačné skúsenosti a ako stredoškolač sa stal svojimi kresbami populárnym i v meste Trenčín, najmä medzi spolužiakmi.

Všetky ročníky ukončil s vyznamenaním, a ako vynikajúcemu absolventovi mu bolo navrhnuté udelenie ceny „Zlatý kráľovský prsteň“.

Výtvarné umenie počas štúdia na gymnáziu sa prejavovalo v kresbách, dekoráciách divadelnej scenérie, portrétoch spolužiakov a známych, reprodukciách podľa fotografií diel starých majstrov, čo ho viedlo k dôslednosti a ctížiadosti s rozhodnutím študovať výtvarné umenie u Júliusa

Bencúra v Budapešti. No výhľad na očakávaný koniec prvej svetovej vojny osudovo rozhodol o ďalšej ceste Ladislava Treskoňa.

Nepredvídané rozhodnutia

Osemnásťročný Ladislav Treskoň, čerstvý absolvent gymnázia s ďalšími študentskými rovesníkmi ako „dobrovoľník“ rakúsko-uhorskej armády po krátkom vojenskom výcviku absolvoval dôstojnícku školu vo Vespríne. Zanedlho ocitol sa na talianskom fronte v Premaruacce a Gagliane a od polovice októbra 1918 v Štýrskom Hradci, kde ho zastihol koniec prvej svetovej vojny.

Na muža dorastajúceho Ladislava Treskoňa s hrdosťou zapôsobilo pamätné pondelkové vyhlásenie z 28. októbra 1918 Česko – Slovenska Národným výborom v Prahe a nadväzne Martinská deklarácia Slovenskej národnej rady z 30. októbra 1918, ktoré sa stali základnými dokumentmi vytvorenia spoločného štátu Čechov a Slovákov a boli vykročením k dosiahnutiu vlastnej štátnosti slovenského národa.

Bolo to obdobie nebyvalého nadšenia vyjadrované jasotom, spevom národných piesní a všeobecným brataním medzi dovtedy ťažko skúšanými vlastencami, akým bol i Ladislav Treskoň. Bolo to obdobie konca násilnej maďarizácie na Slovensku.

V tomto období myšlienkového prerodu a pocitu národnej slobody nadšený Ladislav sústavne kreslil a maľoval. Z hlavy vypustil plánované štúdium výtvarníctva v Budapešti. Rodili sa nové plány s orientáciou na Prahu.

V jarnom období roku 1919 s ďalšími bytčianskymi mládeňcami neočakávane sa ako dobrovoľník prihlásil do armády. Z Trenčína bol odvelený do Karlových Varov, odtiaľ do Kroměříža a následne do Kardašovej Řečici pri Jindřichovom Hradci. Využíval každú príležitosť kresliť a maľovať. Plukovník vidiac neobyčajný talent a nadanie Treskoňa, napísal mu odporúčajúci list Maxovi Švabinskému, vtedajšiemu rektorovi pražskej Akadémie výtvarných umení. Odvtedy túžobne očakával demobilizáciu. Konečne koncom októbra 1919 s transportom sa vrátil cez Prahu do Trenčína, obliekol si civilné šaty a vrátil sa k rodičom do Bytče.

Štúdium, spolková činnosť a výtvarná tvorba

Doporučujúci list s kúzelnými slovami „...maliar zo Slovenska...“ a úspešné zloženie prijímacích skúšok otvorili dvere do vysnívaného sveta – v novembri 1919 sa stal poslucháčom na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Zároveň študoval i na Filozofickej fakulte Karlovej univerzity a tiež získaval vedomosti na dosiahnutie vzdelania pre povolanie stredoškolského profesora kreslenia a deskriptívy na Českom vysokom učení technickom.

Posledné mesiace, ktoré Ladislav Treskoň prežíval v armáde so stretávaním ľudských útrap, vznik Československej republiky a všeobecné nadšenie nastávajúceho mierového života s umocnením radosti so započatím štúdia výtvarného umenia, v mladom adeptovi na umeleckú profesiu sa roztvorila náruč pre nové poznávanie a výtvarný prejav. A Ladislav Treskoň svoj náročný program naplňal sústavnou prácou. Jeho srdečnou záležitosťou v tvorbe bolo

stvárňovanie ľudskej poézie a osudov vtedajšieho ľudu, ako i majstrovské zvládnutie národopisných poznatkov načerpaných zo svojho rodného kraja. Jeho výtvarné diela dostávali dušu v jeho neopakovateľných kresbách, drevorytoch a maľbách. Dorastal do pozície samostatne a slobodne tvoriaceho umelca. Počínal si ako zaničený pozorovateľ s upriamením realizácie svojho bystrého postrehu na dedinský ľud a jeho maľby portrétov vyznievajú v dobovo konvenčnom duchu. Majstrovsky už ovládal techniku kresby. Popri olejomaľbách obľúbil si aj tvorbu s pastelmi, so zvláštnym jemu svojším efektom. Zvlášť vynikal v grafickej tvorbe, v ktorej sa stal priekopníkom a spoluzakladateľom slovenskej grafiky.

Jeho výtvarná aktivita počas štúdia na Akadémii výtvarných umení sa stala vyhľadávanou medzi verejnosťou. Mimoriadne činným bol v spolkovej práci. Svoj študentský život trávil s Alexym, Bazovským, Koreskom, Polkorábom, Strakom, Bírošom, Ihraským, Pospišilom a ďalšími slovenskými vysokoškolákmi študujúcimi v Prahe.

Jeho život počas štúdií nám poodhalí niekoľko citátov z korešpondencie, ktorú Ladislav adresoval svojej sestre Vilme, priateľke Jozefíne Bírošovej a rodičom. Z listu z 9. februára 1920 „...Práce mám veľmi moc. Vo dne na akadémii, večer zase sa pripravujem na prednášku, čo budem držať pre Slovákov v Prahe o Alešovi ... maľba mi už ide dobre a kreslím omnoho lepšie, ako na začiatku ...“. Z listu 5. apríla 1920 „... Driem, pracujem cez celé prázdniny, aby som do konca ruku nejako vydržal ... a pri tom všetkom mám z toho radosť, bo viem, že každá horká hodina ma bližšie donesie k mojim cieľom. Ako by som mohol len hodinku postávať? ... Neukážte tento lístok Vilme...“. List z 8. októbra 1920 „...Celý deň v škole, večer mám rôzne schôdzky, pripravujem sa na prednášky do DETVANA, mám na krku všetky starosti nášho mladého umeleckého spolku, pišem,

karikatúry kreslím pre časopisy ... prof. Bukovec ma na začiatku roku privítal „VY STE SA ZVEDL O 150 %“ – nuž teraz duplom driebm ... ale nádej ženie človeka ... Ak to telo vydrží, duša nepopustí ... sedím v knihovni a študujem. Divím sa, že sú ľudia, ktorí majú čas do kaviarne!“ Dňa 12. mája 1921 z Drážd'an píše „ ... Konečne som tam, kde môžem niečo vzácne vidieť. Je tu ohromná obrazáreň ...“ a zo dňa 18. mája v liste uvádza „... Mám impresií na rok! Ale ak mi vojenčina nebude prekážať, pôjdem ešte raz na školu aj do Berlína ...“.

Po dvojročnej vojenskej službe, nový školský rok priniesol pre Ladislava Treskoňa vytúžený úspech. Bol prijatý do Spolku slovenských umelcov. Znamenalo to pre mladého autora výtvarných diel nové a ďalšie možnosti v odbornom styku a hlavne v obsadzovaní svojich prác na početných výstavách.

Ladislav Treskoň bol autorom diplomu a stal sa i čestným členom spolku P. O. Hviezdoslava, autorom dvanástich pohľadníc figurálnych kresieb námetovo orientovaných na svoje rodisko. Zverejňoval svoje práce v Mladom Slovensku, Díle, Slovenských pohľadoch, Lidových novinách a v ďalších časopisoch.

Spoločne s J. Alexym a ďalšími slovenskými umelcami založili nový kultúrno – umelecký spolok SVOJEŤ a začali vydávať i obrázkový dvojmesačník. Za členov spolku sa prijímali mladí slovenskí kultúrni pracovníci bez ohľadu na ich politické presvedčenie a náboženské cítenie.

Veľkosť nadania a talentu, majstrovstvo v ovládaní techník k umeleckému prejavu viedli Ladislava Treskoňa v rokoch 1922 a 1923 k tvorbe početných akvarelov a olejomalieb. Bol vynikajúcim portretistom, majstrom malieb s krajinkárskymi motívmi a neprestal pracovať na drobných grafických listoch. Pre kolégium dokončil portréty T. G. Masaryka a M. R. Štefánika k výročiu republiky a pre

kanceláriu kolégia i podobizeň jej prvého riaditeľa. Pracoval na portréte starostu vnútornej Prahy, Inž. Jozefa Rotnáglu.

Semestráne a výročné skúšky vykonával s bravúrnym úspechom. Umelcovi sa otvárali cesty nového poznania v Mníchove, v účasti na výstave francúzskeho umenia a spoznanie snáh západoeurópskej moderny na Picassovej pražskej výstave a početné tvorivé cesty po slovenských lokalitách. Tvoril v rodnom kraji Bytčianska, v „hornej Trenčianskej“ Očovej, Zvolene, Detve, Dobrotivej, Sliachi, Lučenci, Banskej Bystrici a mnohých ďalších kútoch čarokrásneho Slovenska. Práce Ladislava Treskoňa vykazovali vrcholovú métu.

Neočakávaný odchod

Krása Detvy s írečitým svojráznym prejavom jej ľudí, predkladala mladému umelcovi, Ladislavovi Treskoňovi, množstvo námetov na výtvarné stvárnenie. Počínajúce zdravotné ťažkosti pre zanietenosť práce a natískajúce sa myšlienky blížiaceho sa nástupu do posledného ročníka štúdia na akadémii s vôľou prekonával. Koncom septembra sa nakrátko z Detvy zastavil v Bytči u rodičov a plný nedočkavosti smeroval od Prahy. V nemocnom stave sa zapísal na završenie štúdia na Akadémii výtvarných umení v Prahe. Zdravotný stav sa rapídne zhoršoval a Ladislava Treskoňa pripútal na lôžko infekčného oddelenia v Prahe, kde o krátky čas na červienku dňa 13. októbra 1923 zomrel.

Zomrel mladý 23. ročný rodák z Petrovíc, v rozkvetení mladosti výtvarnej tvorčej energie.

Svojim životom Ladislav Treskoň naplnil pravidlosť výroku L. A. Seneca ŽIVOT JE KRÁTKY – UMENIE

DLHÉ. Jeho život bol krátky, vo svojich dielach a ušľachtilých činoch ostal nesmrteľný.

Zanechaný odkaz

Osobnosť Ladislava Treskoňa, jeho zanechané výtvarné diela, počiny národného buditeľa, organizátora a najmä priekopníka a zakladateľa slovenskej grafiky, sú vienkomb obohatenia našej národnej kultúry a umenia.

Za neustále platný odkaz Ladislava Treskoňa právom možno uviesť autorovu zodpovednosť pred spoločnosťou, ktorý zverejnil v článku „O dráhe umeleckej“, z ktorého sa uvádza „... Beda však každému slabému, podliehavému charakteru, ktorý v boji so životom stratí pôdu pod nohami... Položenie nás Slovákov je celkom špeciálne. Až do najpodstatnejšieho sme nemali možnosť vypestovať svoje umenie... Toto dedičstvo, ten ohromný materiál nespracovaný leží medzi ľuďmi ako tradícia, každý kút dedinskej chalúčky je ním naplnený... Keď sa tento cenný poklad až do dneška skoro úplne udusený v úplnej miere uvoľní, vzbudí záujem celého kultúrneho sveta. K tomuto však potrebujeme vážnych, oddaných spolupracovníkov, na krídlach ktorých sa má naše umenie roznieť po celom svete...“. Tento citát Ladislava Treskoňa je jednoznačný a nevyžaduje komentár – potrebné je ho naplniť činmi.

Ladislav Treskoň naplňoval uvedený zámer. Čerpal z rázovitého dedinského prostredia a umeleckú slovenskú tvorbu obohatil len jemu vlastnou svojskou realistickou výtvarnou hodnotou rodiacej sa v slovenskom prejave

v období po prvej svetovej vojne. A tým je Ladislav Treskoň
i pre dnešok jedinečným a ostáva nesmrteľným.

NON OMNIS MORIAR
(JA VŠAK CELKOM NEZOMRIEM)

Horatius

A výrok je platný i pre život a dielo veľkého syna
Slovenska, priekopníka slovenskej grafiky – rodáka
z Petrovíc, Ladislava Treskoňa.

2. Vojak, kresba tužkou, 1918

**Z VÝTVARNEJ TVORBY LADISLAVA
TRESKOŇA**
(neúplná zbierka)

Názov umeleckého diela	Rozmer	Druh techniky
Rok 1916 Portrét sestry Eleny	37,6x29,3	Olejomaľba
Rok 1918 Portrét sestry Vilmy Janka Mužská hlava Vojak	37,5x30,5 41,5x30 47,5x31,5 21,5x14,5	Olejomaľba akvarel uhol' a krieda kresba tužkou
Rok 1919 Hlava starca Štúdia ženskej hlavy Štúdia mužskej hlavy Portrét I. Bolčíka	43,5x37,5 45,5x31,2 40,3x26,8 31x24	kresba červ. Kriedou kresba uhľom kresba uhľom perokresba a tužka

Rok 1920		
Štúdia mužskej hlavy	32x24	olejomal'ba
Portrét Dr. J. Minárika	60x50	olejomal'ba
Portrét O. Minárikovej	61x46,5	olejomal'ba
Štúdia starca	47,5x37	olejomal'ba
Pomoc hladujúcim	17x13	perokresba a tužka
Drotár zo Štiavnik	30x23	perokresba a tužka
Gazda z Nimnice	28,8x22,8	perokresba a tužka
Hlava sedliaka z Nimnice	28,5x23	perokresba a tužka
Štúdia drotára zo Štiavnik	29x22,5	kresba tužkou
Žobrák z Kotešovej	28,5x23	perokresba a tužka
Michalko z Kotešovej	12x15	perokresba a tužka
Štúdia sedliaka v širáku	19,3x17,5	perokresba
Portrét I. Minárika	38,5x20,5	kresba uhl'om
Štúdia	17x14,5	perokresba a tužka
Starec s fajkou	13,5x9	perokresba a tužka
Autoportrét	12x9	perokresba a tužka
Autoportrét (údiv)	30x21,5	kresba uhl'om
Štúdia mužskej hlavy	42x29	kresba uhl'om
Hlava starca	28x20	kresba uhl'om
Matka so synom	44x28	kresba uhl'om a hrudkou
Hlava Štiavničana	39x29,5	Kresba uhl'om
Harcinika		
Chalupa	10,5x17	Kresba tužkou
Skice	32x23	kresba tužkou
Skice	32x23	kresba tužkou
Skice	32x23	kresba tužkou
Perokresba zo skicára	21x14	
Skice	26,5x21	perokresba

Rok 1921		
Autoportrét	45x23	olejomaľba
Žena v kvetovanom plášti I.	36x26,5	olejomaľba
Žena v kvetovanom plášti II.	36x26,5	olejomaľba
Chorá	35x25,5	olejomaľba
Chorý	35x25,5	olejomaľba
Hlava starca	46x31,5	olejomaľba
Ženský portrét	32x19	olejomaľba
Lotor		drevoryt
Oheň		drevoryt
Na salaši	12x9	drevoryt
Hlava starca	10,7x7,8	lept
Sediaci stavec	29,6x20	perokresba
Štúdia mužskej hlavy	11,4x9	perokresba
Štúdia	19x20	kresba tužkou
Kolega Procházka	27x21	kresba uhl'om
Umelcov otec	27,5x17	kresba tužkou
Portrét sestry Vilmy	23,5x17	kresba tužkou
Vstup do bytčianskeho zámku	8,8x10,5	drevoryt
P. O. Hviezdoslav	11,7x8,9	perokresba pre drevoryt
Štúdia ženského poloaktu		olejomaľba
Rok 1922		
Autoportrét	32x28	olejomaľba
Portrét umelcovho otca	116x91,5	olejomaľba
Odpoludnie	25x20	olejomaľba
Portrét umelcovej matky	57x46,5	olejomaľba
V kuchyni	26,5x21,5	olejomaľba
Večer na Váhu	54,5x48,7	olejomaľba
Zátišie so zeleninou	46,3x61	olejomaľba
Štúdia ženskej hlavy	20x16,5	olejomaľba

Zamyslená	44,4x35,5	olejomal'ba
Štúdia ženy	53,5x45,5	olejomal'ba
Žena s prehodeným plášťom	60x40	olejomal'ba
Starý dvor	35,5x23	akvarel
Nádvorie s pavlačou	30,5x23	akvarel
Bytčiansky zámok	22,5x31,5	akvarel
Ženský akt I.	50x40	olejomal'ba
Pohreb	10x9,1	farebný drevoryt
Gazda	11x9,5	drevoryt
Prevaha	13,5x9,9	drevoryt
Dáma v klobúku		olejomal'ba
Janka	31x21	kresba uhl'om
Novoročný pozdrav	6,9x5,8	kolorovaný drevoryt
Ex libris L. Treskoň	9,3x6,5	drevoryt
Rok 1923		
Autoportrét	32x28	olejomal'ba
Portrét pani M.	116x91,5	olejomal'ba
Kolega	16,2x11,9	drevoryt
Zajatec	49,5x33,5	olejomal'ba
Ženský akt II.	50x33	olejomal'ba
Štúdia sediaceho ženského aktu	69,3x79,5	olejomal'ba
Kostol v Hronseku	24,2x33,7	akvarel
Zo zvolenského zámku I.	29x20,5	akvarel
Zo zvolenského zámku II.	29x20,5	akvarel
Detvan Jano Ostrihoň	44x30,3	akvarel
Dievča zo Slatiny	36x26	akvarel
Dora Konôpková z Očovej	44x30,3	akvarel
Dievčatko z Detvy	43x28,5	akvarel
Očován		drevoryt

Očován (štúdiá)	10x10	kresba uhl'om
Detviánsky kríž	22x14	perokresba a pastel
Zbytky starej pomal'ovanej brány	22x14	perokresba a pastel
Kroj z Hájnikov	24,5x32,5	perokresba
Chalúčky z Očovej	28x22,5	perokresba
Črpák	11x14	perokresba
Marián	9x9	kresba uhl'om
Štúdiá mužskej hlavy		olejomal'ba

13. Michalko z Kotešovej, kresba kriedou, 1920

Pozvánka na spomienkovú slávnosť

Dňa 10. mája 2001

- 9,00 hod.** – pietny akt nad hrobom Ladislava Treskoňa na mestskom cintoríne v Bytči
- 9,30 hod.** – Odhalenie pamätnej tabule Ladislavovi Treskoňovi na jeho rodnom dome v Petroviciach
- 10,00 hod.** - Vernisáž výstavby – reprodukcie výtvarných diel Ladislava Treskoňa zasadacia sieň Obecného úradu v Petroviciach

Významný rodák z Petrovíc, výtvarník – maliar a priekopník slovenskej grafiky, ale i vlastenec Ladislav Treskoň si zasluhuje, aby sa naň nezabudlo.

Obecné zastupiteľstvo s občanmi jeho rodnej obce stali sa nositeľmi k osadeniu pamätnej tabule na priečelí rodného domu Ladislava Treskoňa.

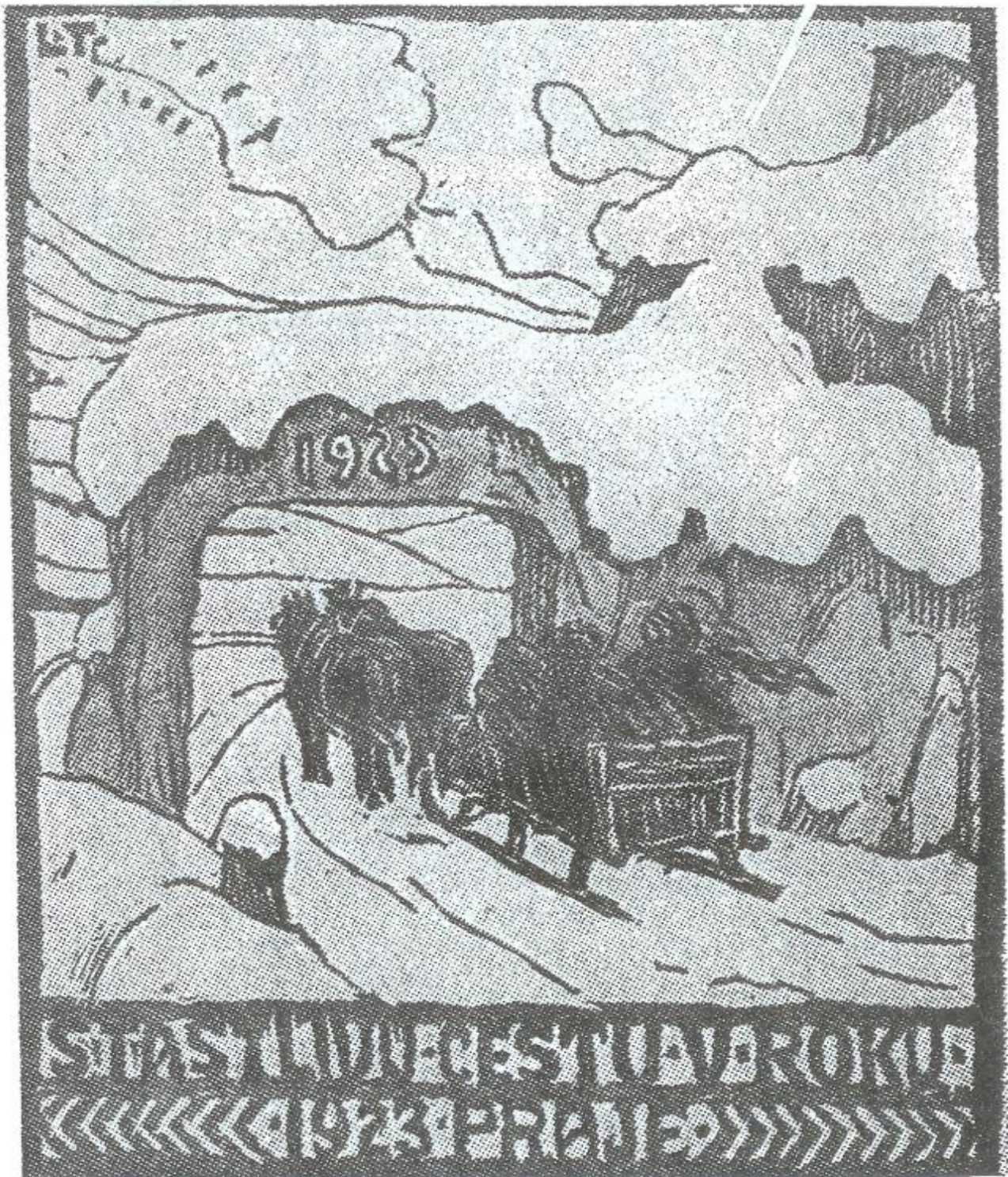
Občania Petrovíc vzdávajú úctu a uchovávajú jeho pamiatku pre ďalšie generácie.

Použitá literatúra

1. **Alexy Janko** – Mimochodom, Laco Treskoň v Štefánikovom kolégiu, Elán, roč. XI., 1941
2. **Alexy Janko** – Veštbá, ktorá sa splnila. Maliar Ladislav Treskoň. Slovenský magazín, roč. II., 1941
3. **Brezány A. Štefan** – Bytčianski dejatelia v kultúre a umení, Bytča 1478 – 1978, Vyd. Osveta, 1978
4. **Cincík Jozef** – Slovenské grafické umenie. Turč. Sv. Martin, 1944
5. **Smrek Ján** – Úvod do katalógu posmrtnej výstavy, Bratislava, 1924
6. **Váross Marián** – Prierez slovenskou grafikou. Hollar, roč. XXII., 1950
7. **Váross Marián** – Slovenské výtvarné umenie 1918 – 1945, Slov. vydavateľstvo krásnej literatúry, 1960
8. **Váross Marián** – Spomienka na L. Treskoňa, Nová žena roč. IV., 1941
9. **Váross Marián** – Treskoň – TVAR výtvarné naklad., Bratislava, 1954
10. **Wagner Vladimír** – Nové slovenské maliarstvo, Bratislava, 1944
11. **Wagner Vladimír** – Profil slovenského výtvarného umenia. Turč. Sv. Martin, 1935
12. **Wagner Vladimír** – Vývin výtvarného umenia na Slovensku, Bratislava 1948

50. Žobrák z Kotešovej, perokresba a tužka, 1920

Obsah

	Str
Venujeme	2
Rodná zem	3
Paralela	4
Cesty dospievania a poznávania	4
Nepredvídané rozhodnutie	6
Štúdium, spolková činnosť – výtvarná tvorba	7
Neočakávaný odchod	10
Zanechaný odkaz	11
Z výtvarnej tvorby Ladislava Treskoňa (neúplný prehľad)	13
Pozvánka na spomienkovú slávnosť	18
Obrázková príloha -medzi textom (reprodukcie)	
Použitá literatúra	19

Ladislav Treskoň
Maliar, grafik a rodák z Petrovic

POHĽADY vlastivedný spravodajca
Klubu muzeálnej a galerijnej
spoločnosti v Bytči

autorsky a redakčne spracovali:

© Mgr. Milan Badík

Matúš Bryndziar

Mgr. Ľubica Hanuliaková

Vladimír Hujík

Vydal **Obecný úrad PETROVICE**
Klub muzeálnej a galerijnej spoločnosti v Bytči

Povolil **Okresný úrad v Bytči, dňa 12. 12. 2000 pod**

Číslo OÚ 3/2000

Neprešlo jazykovou apretáciou